

ЕУЛІС ѲО ІСАЯНІЯ.

ГЛАГОЛІ.

ІІ. Сірдзъ ко дыхъ вамъ, да, іакоже азъ сотвориыхъ вамъ,
и вы творите.

ІІІ. Амінь амінь глаголю вамъ: не стъ рабъ волій гда
своегѡ, ни посланикъ волій пославшаго єго.

ІV. Іще сїа вѣстѣ, блажени єстѣ, іще творите а.

ІVІ. Не вѣщъ васъ глаголю: азъ ко вѣмъ, иже избралъ:
но да писаніе складется: гадай со мною хлебъ, воздиже на
мѧ пѧтъ своій.

ІVІІ. Сослѣ глаголю вамъ, прѣждѣ да же не будетъ: да
єгда будетъ, вѣрь имете, іако азъ єсмъ.

ІVІІІ. Амінь амінь глаголю вамъ: прїемлай, іще кого послю,
мене прїемлетъ: а прїемлай мене, прїемлетъ пославшаго
мѧ.

ІVІІІІ. Ка. Сїа речъ Ісъ возмѣтиша дхомъ, и свидѣтельства,
и рече: амінь амінь глаголю вамъ, іако єдинъ ѿ васъ
предастъ мѧ.

ІVІІІІІ. Кв. Сырахъса оубо междѹ собою оученици, недогмѣю-
щеса, ѿ комъ глаголетъ.

ІVІІІІІІ. Кг. Екже єдинъ ѿ оученикъ єгѡ возлежѧ на лонѣ Ісовѣ,
єгоже любляше Ісъ.

ІVІІІІІІІ. Кд. Поманѣ же семѣ Симонъ Пётръ вопросити, кто бы
былъ, ѿ нѣмже глаголетъ.

ІVІІІІІІІІ. Ке. Нападъ же той на перси Ісовы, глагола ємѣ: Где,
кто єсть;

ІVІІІІІІІІІ. Кс. Свѣтулъ Ісъ: той єсть, ємѣже азъ ѿмочику хлебъ
подамъ. и ѿмочь хлебъ, да дѣ Іса Симоновъ Іскарій-
скомъ.

ІVІІІІІІІІІ. Кз. И по хлебѣ, тогда видѣ въ Онь сатана. глагола оубо
ємѣ Ісъ: єже твориши, сотвори скорѣ.

ІVІІІІІІІІІІ. Ки. Сегѡ же никтоже разумѣ ѿ возлежашихъ, къ чесомѣ
рече ємѣ.

ІVІІІІІІІІІІІ. Кя. Шѣцыи же мнахъ, понеже ковчежеца имаше Іса,